

Cristian Lascu Helmut Ignat

Din **Antarctica**
la **Scărișoara**

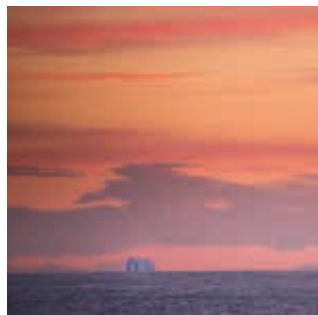
Pe urmele lui
EMIL RACOVITĂ

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

Cuprins

11

„Eluviile unor neprihănite zori...“

19

Un aisberg din Munții Apuseni

31

La Capătul Lumii

61

Dincolo de Capătul Lumii: Antarctica

125

Biolog, oceanograf, speolog, vizionar

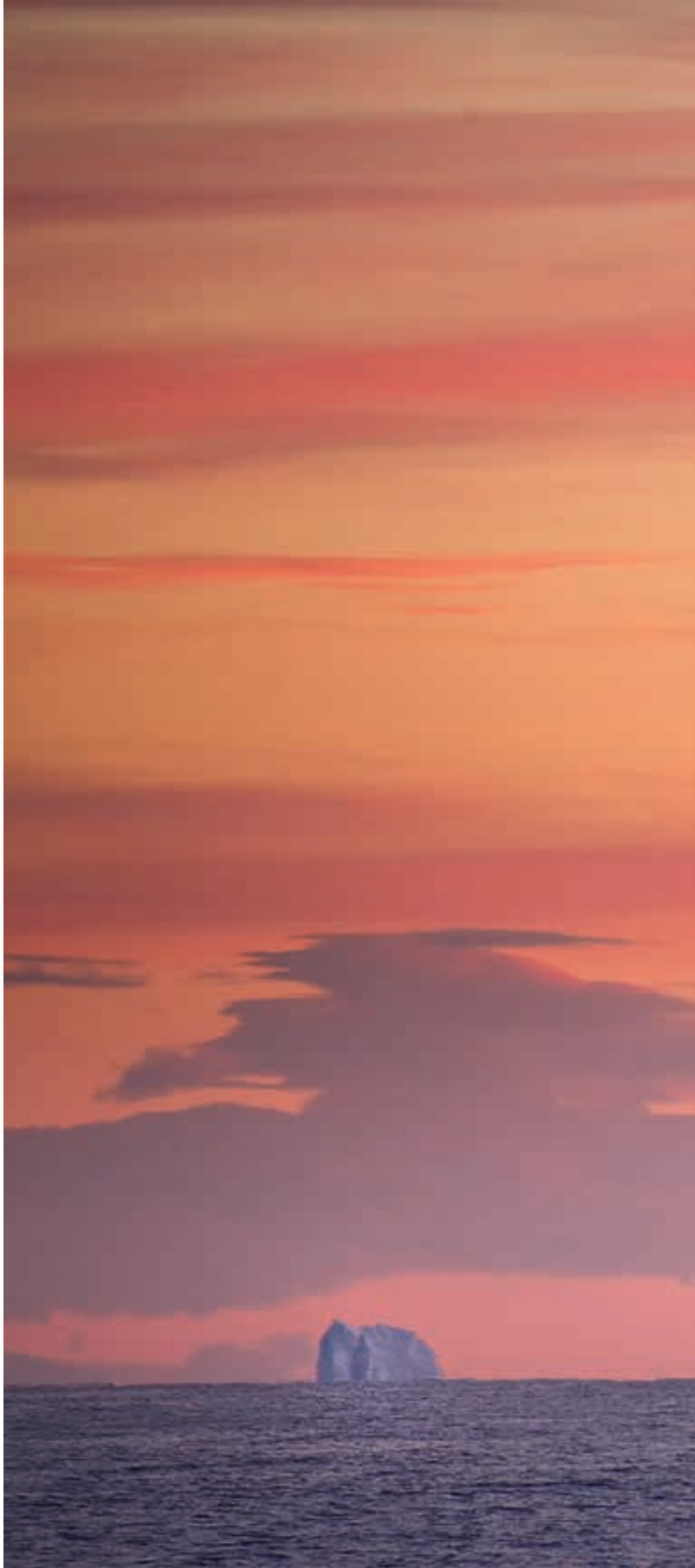

Răsfoind filele acestui volum veți vedea imagini strălucitoare, cu zăpezi imaculate și ghețuri de cristal, alături de fotografii în care personajul principal este întunericul ce învăluie fantomele minerale ale lumii subterane. Orizontul antarctic nemărginit alternează cu cotloanele cioplite de ape în calcar.

Între aceste coordonate s-a împlinit destinul lui Emil Racoviță, Omul de Deasupra și Dedesubtul Pământului.

Pământul pe care l-a explorat, l-a cercetat, l-a înțeles în toată armonia sa ni l-a încredințat spre păstrare.

„Eluviile unor neprihănite zori...”¹

Într-o dimineață m-a trezit liniștea. După zile de balans și mugete, când berbecii păreau să spargă cu coarnele lor înspumate hublourile, calmul se lăsase peste nava noastră. Am aruncat pe mine pufoaica și am ieșit pe punte. Helmut, colegul meu de cabină și de la National Geographic, mi-o luase deja înainte. M-am lipit de balustradă, hipnotizat. *Plancius* aluneca despicând marea cu reflexe de plumb. O geană de lumină se prefigura la orizont, tivind cu aur vârfurile aisbergurilor. Un peisaj ce semăna cu ceea ce văzusem în documentare și fotografii, dar era cumva și altfel. Poate pentru că eram acolo. Necuprinsul acela, încremenirea rece, lumina din altă lume mi-au lăsat impresia nu că am ajuns într-un loc geografic de pe hartă, ci că am pătruns într-un tărâm. Iar tărâmurile se întâlnesc în povești, nu în atlase. Și chiar așa era: în timpul nopții, pe când dormeam, nava depășise Pasajul Drake, poarta

1. Titlul acestui paragraf este ultimul vers din poezia *Banchizele* a lui Ion Barbu.